ALBINA

REVISTA SĂPTĂMINALĂ A ASEZĂMINTELOR CULTURALE

ANUL 59 Seria II-a Nr. 461 | 8 pagini 15 bani | Miercuri 24 oct. 1956

DIN ADÎNCUL INIMII

Prietenia romîno-sovietică e prăznuită în aceste zile pe toate plaiurile țării. Oamenii de la orașe și sate, milioane, îi închină gîndurile lor cele mai fierbinți și curate. Zilnic nenumărate fapte vin și mărturisesc simplu și impresionant dragostea poporului nostru pentru prietenul său dintotdeauna, poporul sovietic.

„Hei Moscova, adînc pămînt și ape
Pe hărți doar ne despart, căci inima
Te simte tot atîta de aproape..."

— spune un poet, exprimînd sentimentele întregului nostru popor.

Sînt mulți care au văzut Moscova, Uniunea Sovietică, care au cunoscut și i-au îndrăgit pe muncitorii, pe țăranii și savanții sovietici. Și toți, fără nici o excepție, s-au întors din ospeție cu sufletul plin de încîntare. Ei ne povestesc atît cît graiul o poate face, despre minunile văzute. Cei care nu pot face nici asta, călătoresc pe hartă. La școlile din comunele Macea, Horea, Frumușeni din raionul Arad, ca și în atîtea alte părți ale țării, școlarii au organizat „Călătorii pe harta U.R.S.S.". Manifestări spontane, pornite din inimă, au întîmpinat pretutindeni pe membrii delegației sovietice care ne vizitează țara cu acest prilej. Ei au împărtășit cu dragoste pretutindeni sfatul și experiența lor de oameni înaintați.

— Povestiți-ne despre curaj, voință, eroism — l-au rugat tinerii pe A. P. Maresiev și acesta le-a răspuns pe cît de simplu, pe atît de frumos:

— Nu așteptați împrejurări excepționale pentru eroism. Însăși construcția socialismului este un lanț de fapte eroice.

Luna Prieteniei îmbogățește cu fiecare zi a ei șirul de fapte care dovedește dragostea pe care poporul nostru o nutrește poporului sovietic, interesul și rîvna cu care învață din bogata lui experiență.

Biblioteca raională din Alba a înregistrat în timp scurt 50 de cititori noi și a distribuit peste 500 de cărți sovietice. 130 de cititori din Dorna-Suceava au participat la o șezătoare literară muzicală. Domnica Socoliuc, țărancă muncitoare, le-a povestit la urmă despre colhozurile ucrainene pe care le-a vizitat nu de mult.

La 5 grădinițe de copii din Dorohoi au fost seri de basme populare ruse. Ele au însuflețit pe copii și nu e de mirare că a doua zi 15 echipe de pionieri au difuzat, la casele locuitorilor, cartea sovietică.

În școlile medii, elevii au organizat concursuri literare și de desene. Temele alese cuprind întrebările lor de viață, al căror răspuns îl dă experiența marelui popor prieten: „Prietenia dintre tineretul romîn și cel sovietic", „Eroul meu preferat din literatura sovietică" etc. Au fost ținute nenumărate conferințe despre „Relațiile romîno-ruse de-a lungul veacurilor, precum și filme. „Am citit cartea „Mama" și totuși filmul mi-a dat noi emoții—mărturisea muncitorul Octav Pozner de la Centrala electrică din Botoșani. — Am trăit și am simțit alături de Pavca Vlasov" — spune el, numindu-l familiar, arătînd cît de aproape de inimă îi este eroul sovietic.

Distanțele nu pot fi stavilă în calea prieteniei. Chița Adriana, o tînără fată din Moinești, poartă de un an corespondență cu Lila Suleimanova din Samarkand (R.S.S. Uzbecă). De curînd i-a scris: „Acum orașul nostru sărbătorește Luna prieteniei romîno-sovietice. Cei care au fost acolo ne povestesc despre voi". Nu știm încă ce i-a răspuns Lila la scrisoarea din care sînt spicuite aceste cuvinte. Știm însă că tot în acest timp în Uniunea Sovietică „Luna Prieteniei" se sărbătorește cu aceeași dragoste. La Moscova, Leningrad, Kiev, Novgorod-Volinski, Odesa, s-au organizat spectacole artistice, conferințe, simpozioane, sute de întîlniri ale muncitorilor, oamenilor de cultură, studenților, elevilor și pionierilor, dornici să afle tot mai multe lucruri despre viața și munca poporului nostru, despre bogățiile sale artistice și culturale. „Luna Prieteniei" prilejuiește și în acest an manifestarea caldă a dragostei și recunoștinței noastre față de marea Uniune Sovietică, eliberatoarea și prietena noastră de nedespărțit pe drumul construirii unei vieți noi.

O ÎNTÎLNIRE DE NEUITAT!

Printre membrii delegației sovietice sosite în țara noastră cu prilejul sărbătoririi Lunii prieteniei romîno-sovietice se numără și Ecaterina Kuzminicina Osipova, cunoscuta activistă pe tărîmul pedagogic și al învățămîntului. De treizeci de ani E. K. Osipova depune o muncă neobosită pentru educarea tinerelor generații ale Țării Socialismului.

Fotografia noastră o înfățișează pe E. K Osipova stînd de vorbă la Muzeul de Artă Populară din Capitală cu țărancа muncitoare Maria Maisi din comuna Certeza, raionul Negru Vodă, regiunea Baia Mare.

Schiță în cărbune

Pe ulița-nnecată-n colb și-n soare,
Sub zidul parcă înălbit de-omături
Unde ciudat stau ațipind alături
Un oțetar și un salcîm în floare,

Stă un crîmpei de om, pe niște mături,
Un puști bălan, în bruma de răcoare.
Și degetele lui tremurătoare
Dau, într-o carte, filele în lături.

S-a zugrăvit, în ochii lui, nu zarea:
In zîmbetu-i flămînd e-n valuri marea
Și buzele tăcute glas dau slovei.

El se și vede Harap Alb și știe,
Cutreierînd cărările Moldovei,
In care munți să afle apa vie.

VICTOR KERNBACH

Țăranul muncitor Cornel Axente din comuna Brănești, regiunea București, în rolul principal din piesa „Moș Eftimie".

Se întrec echipele de teatru

● Nu s-a împlinit anul de cînd... (Stan Niculae, tînărul care îmi povestește întîmplarea e cam stingherit)... primul instructor artistic care a venit la noi în Brănești, nu a fost primit de loc prietenește. Pînă la urmă lucrurile s-au îndreptat. Și iată că astăzi avem echipă de teatru, echipă de dansuri țigănești, taraf și 10 cercuri de citit. Asta nu e puțin, pentru că tot satul nostru are 150 de case.

Stan Nicolae e țăran întovărășit și unul dintre bunii artiștii amatori din Brănești. Bolnav fiind, el a trecut peste orice și a venit la concurs, mai ales că deținea rolul titular din piesa „Referentul principal". Bun artist și Stelian Iordache (interpret foarte talentat, care se evidențiază și ca responsabil al unui cerc de citit, și ca membru al întovărășirii). Artista amatoare Mina Stănescu activează împreună cu întreaga ei familie la cămin, seara, după ce termină munca pe tarlaua întovărășiților.

După ce am cunoscut interpreții echipei de teatru din Piteasca, mi-am dat seama că neîncrederea cu care a fost întîmpinat primul instructor artistic va fi tot mai mult copleșită de succesele artiștilor amatori de aici.

● Duminică, la faza intercomunală a concursului echipelor de teatru, desfășurată la Brănești, regiunea București, s-au întrecut patru echipe. S-au prezentat mai mult scenete (o singură echipă a interpretat o piesă). Repertoriul, în general, a fost cam învechit. De pildă, în 1951 echipa de teatru din comuna Moara Domnească a jucat „Capra Zamfirei", cu care s-a prezentat și la recentul concurs. Cei cîțiva membri ai G.A.C. Găneasa care activează în echipa căminului din Moara Domnească, nu se gîndesc că interpretînd piese cu conținut nou, care vorbesc oamenilor despre viața și munca în gospodăria colectivă, își pot hotărî consătenii să vină alături de ei?

LIANA MAXY

Aspect din sală. (In timpul desfășurării concursului echipelor de teatru din comuna Brănești).

● Pe scena căminului cultural din Pățești, au jucat duminică două echipe de teatru din raionul Focșani. Una era echipa gazdelor, cealaltă venise dintr-o comună vecină, din Ciușlea. Bătuseră drumul pînă la Pățești și doi recitatori din comuna Cîmpineanca. Așa că aveau ce să vadă locuitorii din comună în ziua aceea. S-au calificat pentru etapa raională amîndouă echipele de teatru, precum și recitatorul Costache Spînu din Cîmpineanca.

Insemnări despre o fază intercomunală

Spectatorii plecaseră de mult de la cămin. Căruțașul îi îndemna pe cei din Ciușlea să se grăbească. Ceva îi mai ținea însă în loc. Voiau anume să știe cum lucraseră cu piesa cei din Pățești. Se încinsese un adevărat schimb de păreri. Vorbeau despre decor și despre regie, despre machiaj, și interpretare. Mi s-a părut însă că, simplu și atrăgător, întreg acest schimb de păreri era cuprins în următorul fapt.

Vasilica Toia din Ciușlea, s-a adresat învățătoarei Virginia Năstase, care jucase rolul Savetei în spectacolul prezentat de echipa de teatru din Pățești:

— Tare reușită ai fost mata cînd ai plîns pe scenă. Se înduioșaseră oamenii din sală. Și eu am jucat în „Zestrea Ilenuții" un rol în care trebuia să plîng. Da' vezi că nu mi-a mers. Unii mai și rîdeau.

Invățătoarea Virginia Năstase zîmbește. Apoi, începe să-i explice Vasilichii că nereușita ei de atunci se datorește faptului că n-a încercat să adîncească rolul, că n-a căutat să intre în pielea personajului...

Se strînseseră toți în jur și ascultau atenți.

Am înțeles atunci, odată mai mult, cît de mult contribuie concursurile la întărirea schimbului de experiență între echipele artistice. Și aceasta chiar de la început, chiar de la etapa intercomunală.

ION ȘTEFAN

La o bibliotecă sătească fruntașă

Am poposit de curînd la biblioteca din comuna Vama, regiunea Suceava, despre care auzisem multe cuvinte de laudă. Aici munca este bine organizată. Bibliotecara Ștefania Lănescu și-a format un colectiv voluntar care ajută la difuzarea cărților, precum și la mobilizarea tinerilor pentru concursul „Iubiți cartea".

La cererea pionierilor, colectivul a inițiat concursul micilor povestitori de basme. Sînt înscriși 34 de copii. Celor mai buni li se vor da insigne cu inscripția „Cel mai bun povestitor de basme".

Peste șapte mii de volume numără această bibliotecă. Peste opt sute de cititori vîrstnici au citit de la 1 ianuarie pînă la 1 septembrie 1956, cîteva mii de volume.

Prin cele nouă cercuri de citit care funcționează în prezent, ca și prin inițierea unor concursuri de recenzii, colectivul bibliotecii a reușit să deschidă și să formeze gustul pentru citit la mulți țărani muncitori din comună. Să răsfoim cîteva fișe de cititor. Pe fișa țăranului muncitor Gheorghe Mihalache, lîngă scrierile lui Rebreanu, întîlnim pe cele ale lui Tolstoi și Sadoveanu, întîlnim cărți privind viața plantelor și a animalelor. Iată și fișa țărăncii Safta Nuțu: „Florile pămîntului" de Zaharia Stancu, „Basme" de Ion Creangă, nuvelele lui Cehov și multe altele.

Oameni care pînă ieri erau analfabeți, astăzi au ajuns nu numai să citească, dar și să recenzeze cărți. Astfel, Safta Nuțu, țărancă muncitoare în vîrstă de 50 de ani, a recenzat nuvelele lui Cehov, iar țăranca Rahila Popovici cartea scriitorului V. Em. Galan — „Bărăgan".

Pentru frumoasa ei activitate, biblioteca sătească din comuna Vama este fruntașă pe regiune.

NICOLAE NASTA

N-aude n-a vede...

De la o vreme, activul cultural de bază din Găești, dă dovadă că este prezent orișiunde se pun la cale masuri și planuri. Dacă Agevacoop-ul studiază mijloacele prin care șeful contabil ar putea fi scos din producție vreme de trei zile în vederea meciului de fotbal cu reprezentativa din Rîmnicu-Vîlcea, un delegat al casei de cultură e și el pe acolo să-și dea cu părerea; dacă la baza de recepție O.R.A.C.A. se pune la cale întocmirea unei vitrine care va adăposti o viitoare (!) gazetă de perete, activul casei de cultură face ce face și-și impune punctul de vedere; în sfîrșit, dacă la sfatul popular se organizează un colectiv pentru sprijinirea și urmărirea desfășurării campaniei însămînțărilor de toamnă, bineînțeles că activul cultural, prin directorul casei de cultură, Aurel Iordache, trebuie să fie trecut pe lista celor care alcătuiesc colectivul

In ce privește campania agricolă de toamnă, directorul casei de cultură s-a legat solemn că va organiza în fiecare marți și vineri o emisiune la stația de radioficare despre mersul campaniei, atîtea și atîtea conferințe cu caracter agrozootehnic, precum și lecții speciale cu copiii în școli despre însemnătatea arăturilor și însămînțărilor de toamnă (!?).

Din fericire, comitetul executiv al sfatului popular raional, avînd în urma sa experiența altor trei campanii agricole în care casa de cultură strălucise doar prin... angajamente, a purces la treabă fără să se aștepte la prea mult din partea activului cultural.

Așa s-a făcut că membrii gospodăriei agricole colective „6 Martie" și-au terminat însămînțările de toamnă la 27 septembrie și au început, după ploile căzute la începutul lunii octombrie, să-și facă arăturile de toamnă... fără ajutorul casei de cultură. Ba chiar fără ca brigada artistică de agitație să prindă de veste, în gospodăria colectivă au mai fost primiți încă 6 membri. La stația de radioficare, (care transmite cînd și cînd, la ore alese după bunul plac al responsabilului stației, tovarășul Gheorghe Vasilescu, numai programul posturilor București), nu s-a pomenit nici un cuvînt despre țăranii muncitori Dumitru Marcu, Nicolaie Plopeanu, Nicolaie Chițescu, care au ieșit de mult la arat și însămînțat, și nici despre Marin Filip, Radu Bădoi, Constantin Bădoi, care și-au făcut de pe acum platforme de bălegar.

FOILETON

La urma-urmei, veți întreba, ce fac salariații casei de cultură din Găești? Directorul, Aurel Iordache, are multă tragere de inimă, dar fiind și profesor la școala medie zootehnică, își petrece aici multe ceasuri din zi. Abia termină cu zootehnia că trebuie să alerge la niște cursuri serale la care e lector

Șeful bibliotecar Picu Dumitrescu, jignit probabil pentru că i-a fost luată funcția de director al casei de cultură în care „activase" pînă nu de mult, și-a deschis cîteva sucursale ale bibliotecii la restaurantele din Găești unde poate fi găsit de regulă, mai „în formă" decît la bibliotecă. Emanoil Dumitrescu, instructor artistic, frate cu Picu Dumitrescu, și-a luat un „bine meritat" concediu și se odihnește pe undeva printr-o stațiune climaterică. Iar ajutoarele bibliotecarului șef, Elena și Niculina Diaconu, și-au instalat o sobă de teracotă în bibliotecă și s-au tras amîndouă ca pisicile la căldură.

Vorba ceea: muncești, nu muncești, salariul merge...

GH. FLORESCU

AGITATORI DESTOINICI, REZULTATE BUNE

In a doua săptămînă a lunii octombrie, potrivit punctajului întocmit de baza de recepționare Segarcea, comuna cu același nume a fost declarată fruntașă pe raion la predarea cotelor de porumb. Centralizarea ulterioară a datelor privind mersul colectărilor în regiunea Craiova a scos la iveală faptul că Segarcea a îndeplinit planul la colectarea porumbului înaintea tuturor comunelor din această regiune.

Succesul comunei Segarcea se datorește muncii atente și stăruitoare, dusă de la om la om, de către un puternic colectiv de agitatori și deputați îndrumați de organizația de bază P.M.R. și de comitetul executiv al sfatului popular comunal. Astfel, în urma unei ședințe lărgite a comitetului executiv, 71 de agitatori, împărțiți pe străzi și circumscripții, au început să ducă o muncă politică susținută pentru recoltarea neîntîrziată a porumbului și predarea la timp a cotelor.

Cu mult folos au muncit agitatori ca învățătorul Constantin St. Ionescu, deputat, Nicolae Miruț și Constantin Colciu, țărani mijlocași, membri ai întovărășirii agricole, Silvia Brăiculeanu și Constantin Dobrescu, colectiviști, Constantin Berea, secretarul sfatului popular și alții. Pentru mobilizarea oamenilor, a fost folosită pe scară largă și agitația vizuală. Au fost făcute panouri și grafice vii, atrăgătoare, realizate cu gust, pentru popularizarea fruntașilor în producție, a circumscripțiilor și agitatorilor fruntași. Gazeta de stradă a susținut și ea campania de recoltare și de colectări, cu articole grăitoare, eficiente. De pildă, un articol semnat de Gheorghe M. Diță, secretarul comitetului U.T.M. comunal, sublinia fapta de laudă a comuniștilor Ion Dobre, Gică Oprea și Virgil Bufu, care au predat statului înainte de termen toate cotele de grîu și porumb, de carne și lapte etc. Articolul critica, totodată, pe codașii la colectare, ca Nicolae Mitruț și Ion Gongu.

Segarcea și-a îndeplinit planul la colectarea porumbului în numai 16 zile și a întrunit un punctaj satisfăcător și la predarea cotelor de grîu. Procentul de 102 la sută, consemnat în scriptele bazei de recepționare Segarcea înainte de 15 octombrie, dată pînă la care trebuia predată întreaga cotă de porumb, face cinste comunei Segarcea, fruntașă pe regiunea Craiova.

N. CULCEA

Să cunoaştem Statutul-model

al cooperativei agricole de producţie

De ce este necesară CONTRIBUŢIA OBLIGATORIE?

In articolul 6 al Statutului-model al cooperativei agricole de producţie se arată că:

„Adunarea generală stabileşte o contribuţie obligatorie în mărime de 300—1.000 lei pentru fiecare hectar de pămînt adus în cooperativă, avînd în vedere valoarea mijlocie a inventarului viu şi mort ce revine la un hectar de pămînt din satul respectiv.

Inventarul viu şi mort adus în cooperativă de cooperatori şi membrii familiilor lor, se evaluiază de către o comisie de 5-7 membri cooperatori, aleasă de adunarea generală şi doi delegaţi din partea sfatului popular raional. Evaluarea se va face în prezenţa cooperatorului căruia i se evaluiază bunurile aduse în cooperativă...

Din valoarea inventarului viu şi mort adus de cooperatori, se scade contribuţia obligatorie pentru fiecare hectar de pămînt adus în cooperativă, iar diferenţa în plus se achită de către cooperativă, cooperatorului în termen de cel mult 6 ani.

In cazul cînd valoarea inventarului viu şi mort nu acoperă contribuţia obligatorie stabilită pentru suprafaţa cu care a intrat în cooperativă, cooperatorul va achita diferenţa în bani sau în natură, în termen de 3-5 ani.

Valoarea contribuţiei obligatorie la hectar, se consideră parte socială".

După cum reiese clar din statutul-model, sumele de bani pe care le subscriu membrii drept contribuţie obligatorie au rostul de a înlesni cooperativei să-şi completeze inventarul de muncă, să şi facă construcţiile de care are nevoie şi să pună totodată bazele unor noi ramuri de producţie aducătoare de mari venituri. O asemenea ramură de producţie este de pildă, creşterea animalelor. Punînd această temelie, cooperativa va fi în stare să asigure membrilor săi venituri în bani şi în natură, adică să-şi atingă scopul pentru care a fost alcătuită.

Subscrîind această sumă bănească, cooperatorii devin mult mai interesaţi la îngrijirea, apărarea şi dezvoltarea avutului obştesc. Dealtfel, contribuţia obligatorie subscrisă rămîne — aşa cum prevede statutul-model — parte socială a cooperatorului respectiv.

Iată, de pildă, cum este aplicat articolul 6 al statutului-model de către cooperatorii din satul Cîrna, regiunea Craiova. In cooperativa agricolă de producţie „Cîmpia Dunării" din acest sat, contribuţia obligatorie s-a stabilit la suma de 600 lei pentru fiecare hectar. Cooperatorul Mihai Dumitru a adus în cooperativă un hectar de pămînt, ca urmare trebuie să aducă şi o contribuţie obligatorie de 600 lei. Pe lîngă pămînt însă, Mihai Dumitru a mai adus doi cai, o căruţă şi un plug, inventar evaluat de comisie la suma de 6.200 lei. După ce i se va opri contribuţia obligatorie de 600 lei, cooperatorul Mihai Dumitru va primi de la cooperativă, într-un timp de 6 ani, restul sumei de 5.600 lei.

In schimb, cooperatorul Tănase Roman, n-a adus în cooperativă decît 2,25 ha. pămînt. Contribuţia sa obligatorie se ridică la 1.350 lei. Deoarece n-a adus inventar viu sau mort, cooperatorul Tănase Roman va trebui să achite această sumă de bani în timp de 3-5 ani. El o va achita fie în bani, fie în natură. In aceeaşi situaţie sînt şi cooperatorii care au adus în cooperativă inventar cu o valoare mai mică decît contribuţia la hectar.

Şi acum cîteva cuvinte despre felul cum au stabilit cooperatorii din Cîrna suma ce trebuie dată drept contribuţie obligatorie. Cu ajutorul sfatului popular comunal, comisia aleasă a făcut o evaluare aproximativă a animalelor de muncă şi a uneltelor din satul lor. Valoarea au împărţit-o la numărul hectarelor de teren din sat şi suma obţinută din acest calcul a servit ca punct de orientare la fixarea contribuţiei obligatorii.

Au semănat grîul la timp

Colectiviştii din Valea Seacă hotărîseră în adunarea generală să însămînţeze grîul în porumbişte. Porumbul nu era încă bun de cules. Din această cauză perioada optimă de însămînţare prevăzută pentru aceste locuri, — între 7 septembrie—15 octombrie, — ameninţa să fie depăşită. Inginera Elena Mitu, agronomul gospodăriei, îi îndemnă ca îndată să iasă la culesul porumbului, să taie cocenii cu ştiuleţi cu tot, să-i aducă în gospodărie şi să-i pună la soare.

Oamenii au dat ascultare sfatului dat de ingineră. Au muncit ziua şi noaptea: unii tăiau cocenii, alţii îi cărau în gospodărie. In urma lor, în porumbişte a proaspăt curăţată, păşeau tractoarele de la S.M.T. Valul Traian răsturnînd brazdă după brazdă. Aşa au reuşit colectiviştii din satul Valea Seacă, regiunea Constanţa, ca şi în această toamnă să însămînţeze grîul la vreme şi-n teren bun.

La gospodăria agricolă de stat din Secuenl, regiunea Oradea, recoltatul rădăcinoaselor este pe sfîrşite. O dată cu recoltarea se desfăşoară din plin şi însilozarea.

Fotografia ne înfăţişează pe tovarăşele Margareta Bojter şi Irina Szakacs însilozînd morcovi şi alte leguminoase pentru iarnă.

Expoziţia colectivei

Deşi e duminică, spre sediul gospodăriei agricole colective din comuna Ceamurlia de Jos, raionul Istria, se îndreaptă multă lume. Vin oamenii să viziteze expoziţia. Vin nu numai colectiviştii, ci şi ţărani muncitori cu gospodărie individuală.

Intră în ogradă, iar apoi în clădirea din mijloc. Aci, într-o sală mare, sînt înfăţişate mostre grăitoare din recolta de anul acesta a colectiviştilor, în comparaţie cu cea a ţăranilor muncitori cu gospodărie individuală. Deosebirea îţi sare în ochi. Iată, bunăoară, colo, de-a lungul peretelui din stînga, mostre din grîul colectivei. Pe etichetă stă scris: „Soiul A 15. Recoltă: 2.155 kg. la hectar". Şi bobu-i curat ca aurul. Lîngă grîul acesta însă se găsesc mostre şi din grîul „individualilor". Recoltă: 1.180 kg. la ha.

— Nu e tot acelaşi fel de pămînt? Se miră cineva din grupul celor aplecaţi asupra seminţelor. De ce la ei 2.155 kg. şi la noi numai 1.180?

Colectivistul Traian Hagiescu, responsabilul casei culturale a gospodăriei, care face pe ghidul expoziţiei, intervine atunci în discuţie.

— Pentru că la colectivă s-a pus grîul în arătură adîncă, pe pămînt îngrăşat cu bălegar, pentru că astă iarnă am pus parazăpezi pentru oprirea zăpezii pe ogor, pentru că am plivit buruienile din cultură la timp, într-un cuvînt, pentru că am muncit după regulile agrotehnice.

— Şi cînd te gîndeşti că eu am crezut că toate astea sînt nişte fleacuri, acolo! — rosti cu părere de rău cel ce se mirase de grîul gospodăriei...

Oamenii cercetează mai departe mostrele de secară, de orz, ovăz, in, coreandru şi alte produse. La toate, comparaţia arată că tot gospodăria colectivă a dobîndit recoltele cele mai bogate. Discuţii vii se prind şi în jurul expoonatelor de porumb. Indeosebi în faţa unor ştiuleţi frumoşi şi galbeni-aurii, în dreptul cărora stă scris: „Porumb romînesc de Studina. Semănat în cuiburi aşezate în pătrat. Recoltă: 1.650 kg. la ha".

— Ce mai poţi zice, vere? Cu toată seceta din vara asta uite ce recoltă frumoasă a obţinut gospodăria colectivă.

Ceasuri întregi s-au tot plimbat vizitatorii prin dreptul rafturilor şi măsuţelor cu mostre, discutînd şi comentînd într-una. Că au învăţat multe lucruri folositoare din vizitarea expoziţiei se mai poate vedea şi din însemnările pe care unii dintre ei le-au făcut în caietul de impresii al expoziţiei. Iată, de pildă, ce a notat ţăranul muncitor cu gospodărie individuală, Mihai Tudor: „De multă vreme mă frămîntă gîndul să fac pasul cel mare. Iată că m-am hotărît: în toamna aceasta voi face cerere de înscriere în colectivă."

RADU OPRIŞAN

In timp ce brigada nr. 12 de la S.M.T. „1 Mai" Brăila lucrează de zor în comuna Valea Cînepii, brigada nr. 8 de la acelaşi S.M.T., în aceeaşi comună, lucrează cu o încetineală nepermisă. Astfel, în mai bine de o lună de zile cele 4 tractoare n-au arat decît 40 de hectare

MELCUL: **In sfîrşit, am găsit şi eu cu cine să mă întrec!**

(Desen de Nic. Nicolaescu)

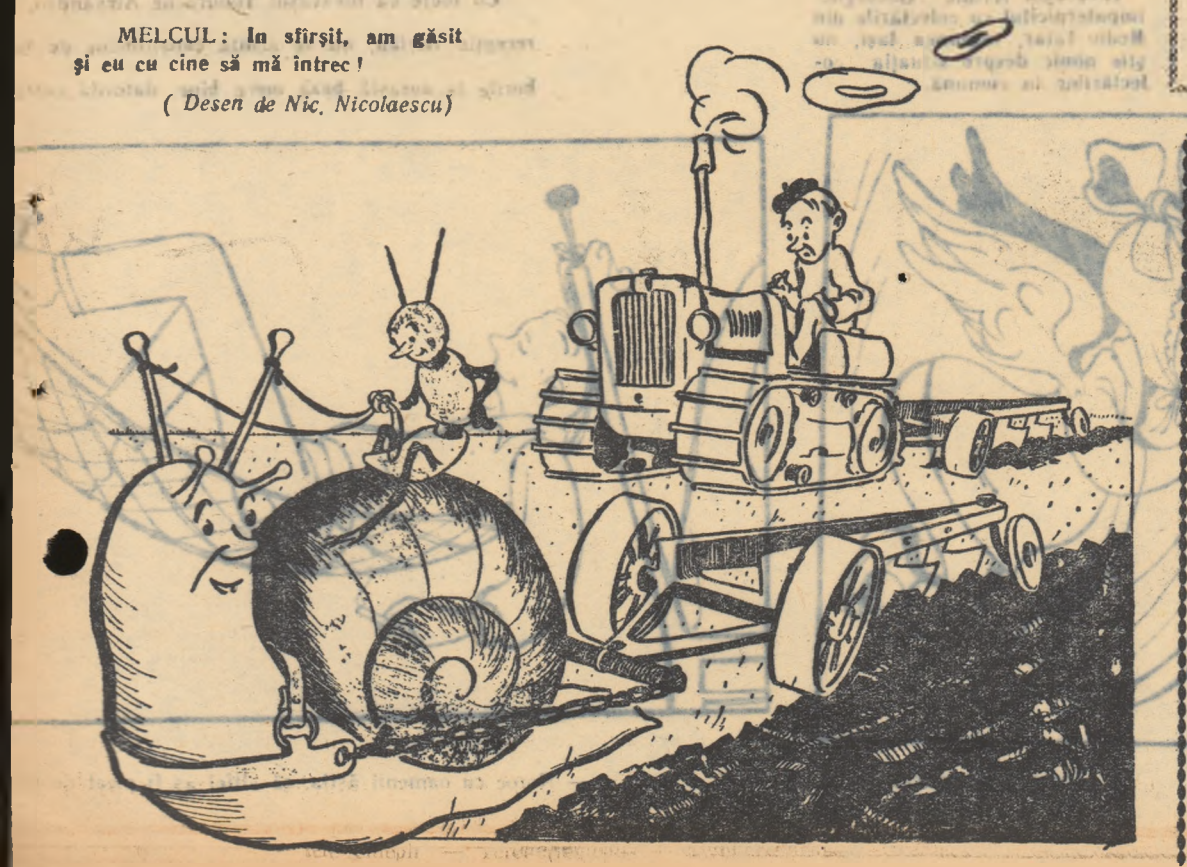

Azvîrle în pămînt seminţe noi!

de KISS JENÖ
poet maghiar din R.P.R.

Vezi, tot mai pale zilele se scurg,
In ochii lor e toamnă spre amurg.
Ce azi e verde mîine va păli
Şi streaşina va plînge, zi de zi.

Da, toamna a sosit din nou la noi.
Porumbul te aşteaptă strîns în foi.
Fasolea-i coaptă, morcovul destul —
Te-ndeamnă, deci, şi du-le în pătul!

Te-ai străduit ca vara să dea rod,
Să ai belşug în coş, hambar şi pod.
Victorios, priveşte spre tăpşan,
Căci toamna e izbînda unui an.

Sfîrşită-i lupta şi începe iar,
Purtată de unealtă şi plugar.
Aruncă-n brazda nouă altă pîine!
Sădeşte astăzi ziua cea de mîine!

In romîneşte de TEODOR PICĂ

ȚĂRANI MUNCITORI!

Predînd c
sur
ASIGURAȚI

Exemplul colectiviștilor din Batăr se extinde în toată

Membrii gospodăriei agricole colective „Ilie Pintilie" se înscriu să vindă din produsele lor pentru achiziții.

De aici a pornit chemarea

Cînd tovarășul Gheorghe Goina, președintele gospodăriei colective din Sîntana a înfățișat adunării generale a gospodăriei chemarea celor din Batăr, el a prezentat și propunerea de a vinde statului 12 vagoane de porumb și 2 vagoane și jumătate de grîu. „Cine este pentru?" a întrebat președintele. Din sală s-au ridicat în semn de aprobare sute de mîini. „Dăm cu dragă inimă statului — a zis Tăutan Teodor. — Dăm cu dragă inimă pentru că lui îi datorăm bunăstarea noastră de azi." Mulți alți colectiviști au arătat apoi în cuvîntul lor dragostea cu care înțeleg să răspundă chemării celor din Batăr.

A doua zi de la apariția chemării celor din Batăr, în ziarele locale au și început să apară răspunsurile: gospodăria colectivă din Roșiori s-a angajat să vindă statului 3 vagoane de porumb; cea din Borș 5 vagoane de porumb; cea din Sălard 4 vagoane de porumb; cea din Siman 4 vagoane și jumătate. După cum se vede, unitatea de măsură folosită de cele mai multe gospodării colective în vînzarea de produse către stat a devenit vagonul. Tot de această unitate de măsură va trebui să ne folosim și în prezentarea unei situații provizorii pe regiune. În jurul datei de 17 octombrie cantitatea de cereale vîndută statului de gospodăriile colective din regiunea Oradea atingea numai la porumb cifra de aproape 80 vagoane. La acestea trebuie adăugate cele 8—9 vagoane de floarea-soarelui, cîteva vagoane de grîu și aproape 10 vagoane (porumb, grîu, floarea-soarelui), vîndute de colectiviști din surplusurile lor.

Alături de fapta patriotică a colectiviștilor se înscrie și cea a țăranilor muncitori întovărășiți. La chemarea întovărășirii agricole din Cheresig care s-a angajat să vîndă statului 30.000 kg de porumb, au venit numeroase răspunsuri. Întovărășiții din Arpășel au luat hotărîrea să vîndă statului 10.000 kg., cei din satul Tăut 7.000 kg. Și acțiunea continuă.

Mîndrie patriotică

Pe drumurile satelor orădene întîlnești mereu șiruri de căruțe vîrfuite cu roade. Multe din ele poposesc în ogrăzile oamenilor. Altele împodobite ca de sărbătoare, se îndreaptă spre bazele de recepționare. Gospodari de frunte, țăranii muncitori din regiunea Oradea răspund cu cinste înaltei datorii patriotice de a-și preda cotele către stat. Se numără de-acum cu zecile satele care și-au îndeplinit în întregime planul de predare a cotelor. Raionul Beiuș face fală nu numai regiunii Oradea. El deține diploma de onoare, ca al doilea raion pe țară la îndeplinirea planului la colectări.

Colectarea culturilor de toamnă ridică probleme deosebite. Acum se cer mai bine chibzuite unele măsuri ale organelor de colectare. Fiecare țăran muncitor a fost din vreme asup timpului și bazei re unde urma să tele. În unele lo cătorilor li s-a i rea cartofilor direct din lan. A zate și baze de volante.

La obținerea tate, o contribuți adus-o munca pol La căminele cultu cumscripții elector consfătuiri cu pr gricoli. Gazeta ce satul Birtin a is regularitate pe c situația fruntașilo la colectări. Sa deplinit de mu lectări. Și după nu este singurul Oradea face parte

nile fruntașe pe privește realizarea colectări la cultur nă.

*

Toamna a fost gospodarii ogoarel Dărnicia n-a venit știu prea bine luc relor. Dragostea c îndeplinesc îndato stat este înalta pr re o dau puterii n lare. Faptele lor s cetățeni patrioți.

A. V

Dînd pentru achiziții, mă ajut pe mine însumi

Gospodăria agricolă colectivă din Ghimbav, regiunea Stalin, este alcătuită din 135 de familii care lucrează o suprafață arabilă de 434 ha. Pe ogoarele lor grîul și cartoful crește frumos și dă rod bogat. De aceea în anul acesta cele mai mari suprafețe au fost însămînțate cu grîu și cartofi. Grîul a fost recoltat de mult, dar cartofii, așa cum le este prielnic, au fost lăsați pentru lunile de toamnă, și cum timpul este frumos, strîngerea lor se face acum într-un ritm rapid. În cîteva zile, peste 120 de vagoane de cartofi vor umple beciurile și gropile pregătite pentru însilozare.

Colectiviștii sînt mulțumiți de felul în care decurge munca lor organizată, dar și de cantitatea de cartofi recoltată. De pe fiecare hectar de pămînt însămînțat cu cartofi ei au strîns între 13 și 15.000 kg. Este un rod destul de bun, iar dacă faci socoteala că țăranii cu gospodării individuale au scos abia 8—10.000 kg. pe hectar, îți dai seama că diferența aceasta de cantitate este rezultatul metodelor agrotehnice înaintate și a muncii organizate pe care o depun colectiviștii. Însă nu numai cantitatea realizată îi bucură, ci și calitatea cartofilor recoltați. Aici, pe tarlalele G.A.C „Ilie Pintilie" s-a semănat un singur soi de cartof, iar acesta este de o calitate superioară.

Urmînd exemplul celor din comuna Batăr, regiunea Oradea, spune tovarășa Vilma Barbu, socotitoarea G.A.C. „Ilie Pintilie", am predat la colectare 180.000 kg. de cartofi buni și frumoși, iar pentru achiziții am dat pînă acum 32.000 kg. de cartofi și 10.000 kg. de grîu.

În timp ce vorbim, pe ușa biroului gospodăriei agricole colective din Ghimbav intră cîțiva colectiviști. Ei au venit cu carele încărcate cu cartofi recoltați de pe tarlale.

— Tovarășă socotitoare, spune Ion Sincan, aș vrea să predau din drepturile mele, pentru achiziții, vreo 2—3.000 kg. de cartofi. Știu că dînd statului un ajutor mă ajut și pe mine.

Ion Zegrean și Ion Chelner vor și ei cartofi pe care să-i predea la achiziție. Cînd se va termina recoltatul desigur că cea mai mare parte a colectiviștilor vor proceda la fel. Recolta este bogată, iar cantitățile ce le au de primit depășesc cu mult nevoile familiilor lor.

În comuna Ghimbav nici țăranii cu gospodării individuale nu s-au lăsat mai prejos. Datorită faptului că au înțeles rolul achizițiilor, ei au dat centrului de achiziții local o cantitate de 16.000 kg. grîu și 83.000 kg. de cartofi. În fruntea lor se situează sătenii Munteanu Frățilă și David Ion care au contribuit la totalul de mai sus cu însemnate cantități de grîu și cartofi.

M. POP

Prin regiunea Iași

Tovarășul Axinte Gheorghe, împuternicitul cu colectările din Rediu-Tătar, regiunea Iași, nu știe nimic despre situația colectărilor în comună.

„Ingeraș nevinovat"!

Cu toate că tovarășul Tudorache Alexandr recepție Hîrlău, nu se achită conștiincios de burile la această bază merg bine, datorită c

— Noroc cu oamenii ăștia, că altfel aș fi picat de

...tele și vînzînd statului ...lusul de cereale, ...INEA ÎNTREGULUI POPOR!

Maria Nistor, aplicînd metode de colectare direct pe ogor.

Inițiativa unei colectoare

Pe tovarășa Maria Nistor, împuternicita cu colectările din comuna Ghimbav, regiunea Stalin, n-am găsit-o în sat, ci departe, în mijlocul cîmpului. Avea sub braț o servietă și în mînă ținea un carnet și un creion. Ne-am apropiat de ea și nu ne-a trebuit mult timp ca să fim lămuriți despre rostul ei, acolo, în mijlocul țăranilor cu gospodării individuale. Tocmai vorbea cu săteanul Iacob Ion, care încărca în căruță dintr-o grămadă de cartofi dezgropați de curînd.

— Eu așa am făcut întotdeauna, tovarășă Nistor. Întîi mi-am dus recolta acasă și apoi la colectare. Nu uit eu datoria pe care o am!

— Nu zic eu că dumneata nu-ți faci datoria, dar să stăm puțin și să socotim, așa cum fac oamenii cu cap. Va să zică dumneata, tovarășe Iacob, dezgropi cartofii, îi încarci în căruță, apoi îi duci acasă. Apoi, după ce ai strîns toată recolta, îi încarci din nou și-i duci la baza de colectare. Oare în felul acesta nu faci de două ori o muncă pe care o poți face numai o dată?

Ion Iacob s-a uitat nedumerit la împuternicita cu colectările:

— Și cum zici dumneata să fac?

— Foarte simplu. În loc să-i duci acasă și-apoi iar să-i încarci, treci întîi pe la bază și îți lași cota. E mult mai ușor, nu?

Cu soarele în față, se apropie de grupul nostru un alt sătean. Maria Nistor zîmbește.

— Uite-l pe tovarășul Marcu. Spune tovarășe Marcu, nu ți-a fost mai lesne să faci cum te-am povățuit eu?

— Da, așa este. Noroc cu dumneata, altfel făceam două munci. De-acum înainte așa am să fac. De la ogor plec cu cota la colectare: parcă te simți mai bine cînd știi că ți-ai făcut datoria de la bun început!

Ion Iacob și-a umplut căruța și a plecat către bază. Maria Nistor, pe care o însoțim, se îndreaptă către lotul altui gospodar individual.

— Vedeți, ne spune ea bucuroasă, procedînd astfel și țăranii sînt mulțumiți, dar și eu îmi îndeplinesc sarcina colectărilor. În trei zile am reușit să colectez 6 vagoane de cartofi ceea ce înseamnă mai bine de 80 la sută din întregul plan, ceea ce în alte condiții ar fi fost mai greu.

Zîmbetul de pe buzele tovarășei Maria Nistor te face să înțelegi cît este de mulțumită de munca pe care o duce și de roadele ei.

Nu mă rabdă inima

În amurgul acesta liniștit de toamnă, în fața sfatului popular se opri o căruță. Vizitiul — un om înalt, vînjos, puțin adus de spate, sărind de pe capră, înșfăcă în spinare un sac plin și greu.

— Stai nea Marine să-ți ajutăm și noi, c-o să te betejești, — zise unul din pîlcul de oameni adunați în fața porții.

Recunoscîndu-i glasul celui ce vorbise, fără să se poată uita din pricina sacului care-l încovoiase, nea Marin se oțări:

— Mai bine te-ai ajuta pe tine singur mă Lisandre, și-ai fi și tu în rînd cu oamenii. Nu mi purta tu mie grijă. Oi fi trecut eu nițel de 60 de ani, da' tot mă țin picioarele la ridicături. Cîți ani am eu, atîtea kilograme are și sacul. Așa că: anul și kilogramul. Sîntem chit...

Ultimele vorbe le-a rostit intrînd pe ușa sfatului. Colectorul Gheorghe Venus îl ieși în întîmpinare, ajutîndu-l să pună sacul jos.

— Da' ce te-a apucat, nea Marine? Parcă ne-nvoisem să trec eu mîine să ne socotim.

— Pînă mîine-i mult, Gheorghiță! De ce să lăsăm noi treaba pe mîine, dacă putem s-o facem azi? Nu mă rabdă inima să mă știu dator — zise nea Marin. — Dacă vrei, poți să mai cîntărești o dată sacul, dar să știi că eu am măsura mea și nu te-am înșelat cu-o boabă. Doar n-o să ne furăm noi căciula...

Colectorul scoase un teanc de hîrtii, înmuie în gură un creion chimic, trase o linie groasă pe o hîrtie și sub numele de Marin Stoian scrise cu litere mari, drepte: ACHITAT.

— De ce l-ai dojenit pe omul care a vrut să-ți ajute să cari sacul? l-am întrebat.

— Pe cine, pe Lisandru? — adică pe Alexandru Nica? — Vezi dumneata, sînt unii oameni cam îndărătnici. Asta, numai cînd e vorba de dat. Că de luat, nu-i întrece nici dracu. Cînd statul îi face cîte o înlesnire sau îl ajută cu cîte ceva, e omul cel mai bun din lume. Dar cînd tot statul vine să-și ceară dreptul lui, apoi Lisandru nostru vorba ceea: n-aude, n-a vede... În loc să-și dea cota la timp, l-au împins păcatele să se ducă să-și vîndă floarea-soarelui și după aia să se jure pe toți sfinții că nu mai are nici de leac, necum să mai dea la cote. Păi, judecă și dumneata: treabă-i asta?

Văzîndu-mă că vreau să-l întreb ceva, nea Marin mă opri:

— Știu, știu ce vrei să-mi spui. Că de ce mă amestec eu în asta? Întîi și-ntîi sînt o țîră de deputat și în al doilea rînd zău că nu mă rabdă inima să tac.

Mi-a părut rău că n-am putut să stau cu dînsul mai mult de vorbă. Se grăbea să plece cu președintele și cu tehnicianul agronom prin sat. Așa fac ei în fiecare seară.

— Trebuie să mergem să-i mai zgîndărim nițel pe oameni, — îmi zise la plecare nea Marin. — Unul cică n-are sămînță, dar nici nu s-a dus pînă acum la baza de recepție s-o schimbe, altul cică mai așteaptă că n-a tăiat cocenii... Ce să-i faci, necazuri! Pînă la urmă trebuie s-o scoatem noi la cap. Și asta, cît mai curînd, pînă nu se strică vremea. Și-apoi, nu vrem să ne lăsăm nici noi mai prejos ca alte comune. Ce? Dacă eu îmi isprăvii părticica mea, pot să stau cu mîinile-n sîn cînd văd pe unii că bat pasul pe loc? Nu pot. Nu mă rabdă inima și pace bună!...

PETRE POPA

Deși au arat cu tractoarele, întovărășiții din satul Vorovești, regiunea Iași, au însămînțat grîul cu mîna.

— Tractoarele ne-au distrus culcușurile, dar noroc cu întovărășiții că ne dau de mîncare!...

Direcția S.M.T. Holboca, regiunea Iași, nu se îngrijește să trimită mîncare tractoriștilor plecați în brigăzi pe cîmp.

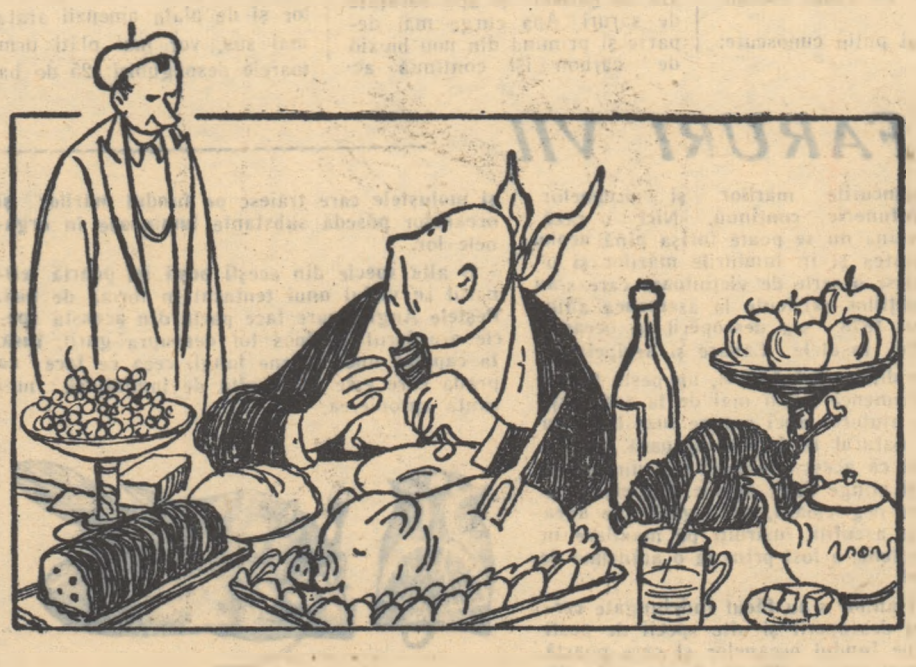

Directorul: — De unde să le trimitem și ăstora atîta mîncare?

Secretarul sfatului popular al comunei Uricani, regiunea Iași, Călcîi Vitalie, a raportat că procentul la colectări pe comună este de 75 la sută, cînd în realitate era abia 15 la sută.

— Dacă mai învîrt de cîteva ori ecot sută la sută!

(Desene de V. VASILIU)

De TOATE pentru TOȚI

FORMAREA PEȘTERILOR

Stînga: formațiuni stalactitice și stalagmitice. Dreapta: ghețarul de la Scărișoara (stalagmite).

Natura prilejuiește omului minunate și numeroase atracții, îi încîntă privirea prin frumusețile ei, prin curiozitățile ei. Printre aceste atracții ale naturii se numără și peșterile, care sînt niște ciudate și în același timp frumoase coridoare naturale subpămintene. Datorită ciudățeniei acestor goluri subterane, omul, încă din cele mai vechi timpuri, a fost impresionat și a căutat să-și explice cum s-au format peșterile. În decursul anilor s-au brodat în jurul acestor peșteri o sumedenie de legende și superstiții. De pildă, în trecut, exista credința că în peșteri ar trăi balauri cu zeci de capete, duhuri și fel de fel de ființe misterioase.

Cum au luat naștere peșterile?

Relieful globului, cu munți și văi, este rezultatul luptei a două serii de factori și anume: factori care au tendința să deniveleze scoarța pămîntului și alții care, dimpotrivă, au ca scop distrugerea reliefului și reducerea sa la o suprafață plană, asemenea oglinzii oceanice. Din prima serie de factori fac parte: cutările sau mișcările orogene care dau naștere munților, materia topită din străfundurile pămîntului din întărirea căreia rezultă așa numitele roci eruptive etc. Din a doua categorie de factori numiți factori exogeni amintim: variațiile de temperatură, acțiunea de alterare de către aerul în repaus sau mișcare, înghețul și dezghețul și mai ales acțiunea apei în mișcare, fie în stare lichidă, fie în stare solidă. Acțiunea fizică a acestor factori duce la sfărîmarea rocilor și la reducerea lor la particule, care, transportate se depun în fundul mărilor și oceanelor dînd naștere cu timpul sedimentelor. Altă parte din mineralele care se găsesc în rocile scoarței, se dizolvă în apele care curg la suprafață sau pătrund treptat, treptat în porii și fisurile scoarței. Unele minerale se dizolvă ușor, altele însă, cum ar fi aragonitul calcitul, care alcătuiesc rocile cunoscute sub denumirea de calcare sînt mai greu solubile în apă. Acestea din urmă sînt dizolvate numai de ape acide care sînt bogate în bioxid de carbon. Așa că, pe unde pătrunde apa care conține bioxid de carbon, calcitul este dizolvat și rămîn în schimb goluri care străbat în toate direcțiile rocile calcaroase.

Venind în contact cu aerul și mai ales aerisindu-se prin curgere, apa pierde bioxidul de carbon, iar bicarbonatul de calciu se desparte în carbonat de calciu care se depune sub formă de calcit sau aragonit, bioxid de carbon și apă curățată de săruri. Apa curge mai departe și primind din nou bioxid de carbon își continuă acțiunea de dizolvare a calcarelor. Astfel golurile rocilor calcaroase sînt mereu mărite datorită circulației apei cu bioxid de carbon și se transformă cu timpul în adevărate coridoare subterane, ramificate, care nu sînt altceva decît peșterile.

Dacă apa cu bicarbonat de calciu pierde bioxidul de carbon în momentul în care pătrunde în peșteră calciul se depune, iar pe tavan apar mici țurțuri care se măresc necontenit, formînd așa numitele stalactite. Pe podeaua peșterii, picăturile de apă ce alunecă din stalactite depun o foarte mică cantitate de calcit, care cu timpul crește, de jos în sus și formează stalagmitele. Uneori stalactitele și stalagmitele se unesc și formează niște coloane de felurite forme, care par sculptate de cei mai dibaci sculptori.

Peșterile se formează nu numai în rocile calcaroase, ci în toate rocile care se dizolvă, cum ar fi, de pildă, sarea sau ghipsul.

O minunată creație a naturii

Cel mai lung canal din lume...

...este „Marele canal chinez" supranumit și „Fluviul pentru transportul recoltei". Acest canal care are o lungime de peste 1.700 km., a fost construit din necesitatea legăturilor de transport dintre provinciile din nordul și cele din sudul Chinei. „Marele canal chinez" traversează patru provincii, unind Pekinul (China de nord) cu China de mijloc și are o deosebită importanță economică.

Construcția canalului a început cu multă vreme în urmă și anume între anii 495 și 473 înaintea erei noastre. Parte din construcția lui a fost dată în folosință și, în decursul multor secole, „Marele canal chinez" a constituit una din arterele de bază ale transportului fluvial din China. Apoi, construcția lui a fost întreruptă, părăsită și sub regimul reacționar gomindanist n-a mai fost folosit de loc. Numai după proclamarea R. P. Chineze, în 1949, această uriașă construcție a fost restaurată în întregime. Canalul a fost adîncit pe toată lungimea sa, devenind astfel navigabil. Pe lîngă lucrările de restaurare s-au construit ecluze noi și alte numeroase construcții tehnice. În prezent, lărgimea medie atinge 100-300 metri, iar adîncimea lui 8—10 metri. „Marele canal chinez" contribuie azi din plin la înflorirea Chinei populare.

ȘTIAȚI CĂ...

...scoarța cerebrală care acoperă ca o manta întreaga suprafață a creierului este compusă din 14 miliarde de celule nervoase?

...este necesar ca omul să consume zilnic cel puțin 250 gr. de fructe, ceea ce înseamnă aproximativ 100 kg. de fructe pe an?

...pentru a ajunge la Sirius, una din stelele cele mai apropiate de pămînt, unui tren cu viteza de 100 km pe oră l-ar trebui 90 milioane de ani?

...greutatea pămîntului este de 6 mii de miliarde de milioane de tone?

...morunul poate atinge o greutate de 2.000 kg. și o lungime de 5 metri, fiind astfel cel mai mare pește de apă dulce?

...lungimea Ecuatorului este de 40.076.594 km.?

Cuvinte încrucișate

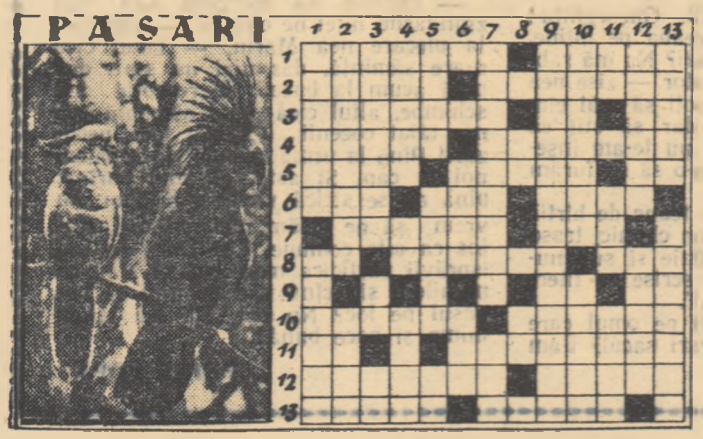

Orizontal: 1. Pasăre mai mică decît barza și cu ciocul ca o lopățică — Cioc 2. Pasăre răpitoare — Găimușă 3. Șoim mic — Ion Georgescu — Cu el se măsoară vîrsta 4. Pînză subțire — A pustii 5. Conjuncție — Zănăr geometric — Aliție 6. Nume feminin — Naș. — Nume de băiat 7. Arăți — A face un zgomot prelung 8. Ești îndestulat — Geamuri — Cînd și cînd 9. Pronume posesiv — Pronume personal 10. Cea mai mare pasăre răpitoare — A se cățăra 11. Pronume — Pasăre marină 12. Nu e pasăre dar zboară și are aripi lipsite de pene (pl) — Învîrtit în cerc 13. Pasăre din familia pițigoiului — Numele vulturului în Oltenia.

Vertical: 1. Pasăre acvatică cu gîtul lung — Vultur 2. Păsări de curte — Pasăre răpitoare 3. Pasăre acvatică din ordinul palmipedelor — Articol — Liviu Ștefănescu 4. A lovi — Dese — Folosește cuțitul 5. Oraș celebru în Egiptul antic — Silitră — Nici eu nici tu! 6. Păsări singuratice — Dă-napoi ca un... 7. Pasăre ce-și petrece iernile în țările calde — Nume de fată 8. Eugen Brănescu — Cub gol 9. Păsărică cenușie măiastră cîntăreață 10. Vrabie cîntăreață numită și Botroș — Dă viață personajelor pe scenă 11. Fratele cînepii — Terci (reg) — Regiment de lancieri (arhaic) 12. Pasăre al cărei cîntec seamănă cu acela al canarului — Acțiunea de înnobilare a unui pom 13. Pasăre cîntăreață cu pene aurii — Pe capul cocoșului

Cuvinte mai puțin cunoscute: CIR, ORTA.

SĂ CUNOAȘTEM LEGILE ȚĂRII

În colecția de Hotărîri și Dispoziții ale Consiliului de Miniștri al R.P.R. nr. 43 au apărut instrucțiuni pentru contravențiile privitoare la tutun. Se pedepsesc cu amendă:

— De la 15 la 100 lei, cei care produc răsad de tutun sau cultivă tutun fără autorizație. Cu aceeași amendă se pedepsesc și cei care culeg fără drept din plantații autorizate, foi de tutun, în cantități mici și cei care strică, din nesocotință, răsadurile sau plantațiile de tutun autorizate. Aceștia, în afară de confiscarea produselor și de plata amenzii arătate mai sus, vor mai plăti următoarele despăgubiri: 25 de bani de fiecare foaie de tutun, 30 de lei de fiecare foaie de tutun verde, 5 lei de fiecare metru pătrat de răsad și 1,50 lei de fiecare plantă degradată.

— De la 20 la 120 de lei, cultivatorii care înstrăinează tutunul în timpul recoltei și pînă la predare. Aceștia vor mai plăti o despăgubire egală cu valoarea tutunului înstrăinat, socotită la prețul calității a doua a soiului respectiv prevăzut în contractul de cultură.

— De la 30 la 150 lei, cultivatorii și necultivatorii care dețin tutun după predarea recoltei și cei care dețin cuțite cu pîrghie sau instrumente pentru tăiat tutun, sau de fabricat produse din tutun.

Contravenienții au dreptul să atace procesul-verbal prin care au fost amendați și obligați la despăgubiri, în termen de 15 zile de la primirea procesului-verbal la domiciliu, la Tribunalul popular al raionului în raza căruia locuiesc.

FARURI VII

În adîncurile mărilor și oceanelor este întuneric continuu. Nici o rază de lumină nu se poate furișa pînă acolo. Cu toate acestea și în fundurile mărilor și oceanelor trăiesc o serie de viețuitoare care s-au adaptat condițiilor existente la asemenea adîncimi. În anul 1878 s-a descoperit în oceanul Atlantic, între insulele Canare și arhipelagul Capul Verde din vestul Africei, un pește foarte ciudat. El ademenea peștii mai de la suprafața oceanului cu ajutorul unei antene înzestrată cu un felinar natural în formă de pară. Ciudat este și faptul că acest adevărat far viu se putea aprinde și stinge după nevoie. Peștele acesta de culoare negricioasă, cu o gură ce avea dinți lungi și ascuțiți, înșiruiți pe maxilare în formă de pieptene, a fost prins la o adîncime de 4000 de metri.

În decursul anilor s-au făcut îndelungate cercetări și s-au descoperit și alte specii de pești care trăiesc pe fundul oceanelor și care poartă asemenea faruri vii sub diferite forme și în diferite părți ale corpului. I. I. Kinușkin, colaborator al Institutului de oceanologie al Academiei de științe a U.R.S.S., a descoperit, de pildă, că și moluștele care trăiesc pe fundul mărilor și oceanelor posedă substanțe luminoase în organele lor.

O altă specie din acești pești își poartă felinarul în vîrful unui tentacul în formă de bici. Peștele Angler care face parte din această specie are farul luminos tot deasupra gurii, însă la capătul unei antene lungi, ceea ce face ca prada care este ademenită de lumină să nu-i simtă apropierea.

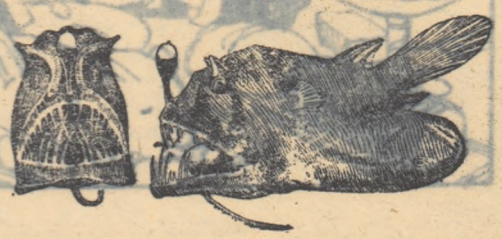

Peștele Linophrin Lucifer, văzut din față și din profil. Poartă felinarul deasupra gurii uriașe.

De TOATE pentru TOȚI

In vizită la prieteni

O delegaţie a guvernului Republicii Populare Romîne şi a Partidului Muncitoresc Romîn a plecat vineri, 19 octombrie, într-o vizită oficială în Republica Populară Federativă Iugoslavia.

Delegaţia este alcătuită din tovarăşii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P.M.R., membru în Prezidiul Marii Adunări Naţionale al R.P.R., conducătorul delegaţiei, Chivu Stoica, preşedintele Consiliului de Miniştri, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., Petre Borila, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., Leonte Răutu, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., Alexandru Bîrlădeanu, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, membru al C.C. al P.M.R., Grigore Preoteasa, ministrul Afacerilor Externe, membru al C.C. al P.M.R.

Delegaţia este însoţită de activişti de stat şi de partid.

Primitor cu prietenii, poporul iugoslav a aşteptat cu multă bucurie vizita delegaţiei guvernului Republicii Populare Romîne şi a Partidului Muncitoresc Romîn.

De-a lungul drumului de fier pînă la Belgrad, în toate localităţile mici şi mari, populaţia a întîmpinat cu căldură delegaţia română. Pe panourile mari purtate de mulţime, se puteau citi inscripţiile: „Trăiască tradiţionala prietenie romîno-iugoslavă!" „Trăiască solidaritatea poporului muncitor din Romînia şi Iugoslavia în lupta pentru construirea socialismului în cele două ţări!"

Sîmbătă, 20 octombrie, ora 15, ora Belgradului Trenul purtînd delegaţia guvernului Republicii Populare Romîne şi a Partidului Muncitoresc Romîn a sosit în capitala Republicii Populare Federative Iugoslavia. Tovarăşul Tito strînge călduros mîna tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej, a tovarăşului Chivu Stoica şi a celorlalţi oaspeţi din R.P.R. În spatele gării şi pe trotuarele străzilor centrale din jurul gării miile de oameni veniţi să întîmpine delegaţia ţării noastre freamătă de bucurie. Mulţimea izbucneşte în puternice urale şi aplauze la apariţia conducătorilor romîni şi iugoslavi în Piaţa Gării.

Coloana de maşini avînd în frunte o maşină deschisă în care se află preşedintele Tito şi tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej se pune în mişcare. Pe tot parcursul mulţimea îi salută cu simpatie pe oaspeţii dragi din Romînia.

Prietenie frăţească, trainică

Vizita pe care delegaţia guvernului Republicii Populare Romîne şi a Partidului Muncitoresc Romîn o face în R.P.F Iugoslavia este răspunsul la invitaţia preşedintelui Tito şi Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia. Cu cîteva luni în urmă, preşedintele Iosip Broz-Tito şi alţi conducători iugoslavi au fost oaspeţii poporului nostru. Discuţiile purtate atunci au fost cît se poate de rodnice. S-a deschis o nouă etapă pe calea întăririi legăturilor frăţeşti romîno-iugoslave.

Popoarele romîn şi iugoslav sînt legate între ele prin vechi tradiţii de prietenie. „Prietenia şi colaborarea dintre popoarele noastre au vechi rădăcini istorice, izvorîte din lupta comună purtată de-a lungul veacurilor pentru independenţa lor naţională — a spus în cuvîntarea sa de salut tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej. Aceste tradiţii au căpătat o bază nouă şi un conţinut mai bogat în anii ce au urmat după eliberarea popoarelor noastre".

Într-un răstimp scurt, popoarele noastre, reluînd relaţiile de bună vecinătate, au stabilit între ele o colaborare strînsă, prietenească. Între ţările noastre s-au încheiat acorduri şi convenţii de colaborare reciprocă, schimburile comerciale de lungă durată s-au lărgit. Pregătirile cu privire la construirea unei hidrocentrale comune pe Dunăre, la Porţile de Fier, s-au încheiat, de asemenea, cu succes. Schimbul de delegaţii a dus la o cunoaştere şi apropiere a popoarelor noastre. Şi pe plan extern ţările noastre, membre ale O.N.U., duc aceeaşi politică comună pentru continua slăbire a încordării şi o mai bună înţelegere internaţională.

„Sîntem convinşi — a spus într-o cuvîntare a sa, preşedintele Tito — că acum s-au creat premizele necesare ca ţările noastre vecine să păşească la dezvoltarea tocmai a unei asemenea colaborări, atît în relaţiile lor directe, cît şi pe plan mai larg, internaţional, şi în primul rînd prin Organizaţia Naţiunilor Unite".

La Belgrad, într-o întîlnire prietenească, au început convorbirile între delegaţia romînă şi delegaţia iugoslavă. Cu mulţumire au constatat ambele delegaţii rezultatele bune obţinute în vederea lărgirii schimburilor comerciale. Încă în cursul şederii delegaţiei romîne în Iugoslavia vor fi semnate un acord şi de plăţi între ţara noastră şi Iugoslavia, un protocol cu privire la schimbul de mărfuri pentru anii 1957—1960 şi un acord de colaborare tehnico-ştiinţifică. Comunicatul cu privire la convorbirile între cele două delegaţii înştiinţează asupra discuţiilor ce se poartă asupra dezvoltării pe mai departe a colaborării multilaterale între R.P.R. şi R.P.F Iugoslavia.

Vizita delegaţiei romîne în Iugoslavia, convorbirile duse cu delegaţia iugoslavă fac mai trainice legăturile de prietenie dintre popoarele romîn şi iugoslav.

Aspect din sala Palatului Alb unde au loc convorbirile între delegaţia română şi delegaţia iugoslavă.

Copii din localitatea de frontieră Virşeţ, din Iugoslavia, oferă flori tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej

INTRE U.R.S.S. ŞI JAPONIA S-AU RESTABILIT RELAŢII PRIETENEŞTI ŞI DE BUNĂ VECINĂTATE

Declaraţia comună a Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste şi Japoniei — semnată la Moscova — stabileşte încetarea stării de război între cele două ţări. Între U.R.S.S. şi Japonia se restabileşte pacea şi relaţii prieteneşti de bună vecinătate. Cele două părţi au căzut de acord să restabilească de îndată relaţii diplomatice şi consulare. Documentul subliniază că U.R.S.S. renunţă la toate pretenţiile de reparaţii faţă de Japonia şi consimte să transfere acesteia insulele Habomai şi Sikotan. Tot la Moscova s-a semnat şi un protocol cu privire la dezvoltarea comerţului între cele două ţări.

Încheierea cu succes a tratativelor sovieto-japoneze aduce o contribuţie de seamă la dezvoltarea legăturilor între Uniunea Sovietică şi Japonia

Noi propuneri sovietice în vederea interzicerii experienţelor cu arme termonucleare

Într-un nou mesaj adresat preşedintelui Eisenhower, şeful guvernului sovietic, N. A. Bulganin se ocupă de unul din aspectele problemei dezarmării, problemă din cele mai arzătoare a zilelor noastre. Realizarea unui acord care să stabilească interzicerea armei atomice şi în special a experienţelor cu această armă ar uşura mult rezolvarea problemei dezarmărilor.

Statornică politicii sale externe de pace, Uniunea Sovietică nu încetează căutarea de căi noi care să scoată din impas problema dezarmării. Cum pînă acum punctele de vedere atît în problema dezarmării în ansamblu cît şi a armei atomice în special sînt încă deosebite, guvernul sovietic propune să se ajungă, deocamdată, la o înţelegere asupra interzicerii experienţelor cu armele atomice şi cu hidrogen.

Luarea unei asemenea măsuri nu poate fi împiedicată de nici un fel de obstacol. Motivul de care se folosesc deobicei puterile apusene că nu poate fi înfăptuit un control eficace care să asigure traducerea în viaţă a unui acord referitor la interzicerea armei atomice, nu mai poate avea în cazul de faţă nici un temei. Cuceririle ştiinţei din vremea noastră au ajuns la un asemenea stadiu înaintat, că orice explozie făcută în orice ţară cu arme atomice şi cu hidrogen, poate fi de îndată înregistrată. „Nu ar fi oare cea mai bună garanţie împotriva încălcării unui asemenea acord chiar şi faptul că experienţele secrete cu arma nucleară sînt imposibile, că prin urmare, un guvern care şi-a asumat obligaţia solemnă de a înceta experienţele nu ar putea s-o încalce fără să se demaşte în faţa întregii lumi ca infractor al unui acord internaţional?" se spune pe bună dreptate în mesajul lui N. A. Bulganin.

Propunerea şefului guvernului sovietic de a se încheia neîntîrziat între U.R.S.S. şi S.U.A un acord cu privire la încetarea experienţelor atomice — acord la care să participe şi celelalte state care posedă arma atomică — răspunde unei dorinţe vii a maselor populare din ţările lumii. Realizarea unui asemenea acord ar însemna un pas însemnat pe calea înţelegerii necesare în problema interzicerii definitive a armei atomice.

Satiră și umor

Spectacole

„Pe RASPUNDEREA MEA" a zis tovarășul Alexandru Asăvoaiei, secretarul sfatului popular al comunei Bohotin, raionul Huși, cînd a rupt în bucăți procesul verbal dresat de tehnicianul agronom N Boziac. L-a rupt, fiindcă acolo scria negru pe alb cum că din neglijența lui și a agentului agricol Romeo Codrianu, pe lotul zootehnic al comunei s-au prăpădit 2.500 kg. de fîn (lucernă).

Isprava a făcut-o pe răspunderea lui, dar urmările le simt pe pielea lor, taurii comunali.

Acum nu rămîne decît ca cei în drept să-l tragă la răspundere pentru hrana reproducătorilor comunali irosită în vînt.

(După o corespondență a tovarășului CHIRILĂ AXINTE).

„NOTA ZERO LA PURTARE" merită .. învățătorul Ion Asaftei din satul Burlești, raionul Botoșani, care aplică metode vechi într o școală nouă: „bătaia" despre care zice dumnealui că e... ruptă din rai. Deocamdată a rupt în bătăi pe școlarii Cioabă Filaret, Luncașu, Funduianu și Feraru.

Și cum învățătorul nostru nu dă semne de îndreptare, riscă să fie... exmatriculat din învățămînt

mic DICȚIONAR

SUPRA-PREȚ: bani pe care cineva îi pretinde în plus, peste prețul unei mărfi. Adică ceea ce încasează de obicei Tudor Bucurică, gestionar la magazinul M.A.T. al cooperativei din Vintilă-Vodă, raionul Buzău. Băuturile și celelalte mărfuri se vînd cu supra preț, sub blajina „oblăduire" a președintelui cooperativei, tovarășul Gherase Iordache, care nu ia măsurile cuvenite pentru a nu strica bucuria gestionarului Bucurică. Ce-i drept, deocamdată rodul acestui cîștig necinstit e dulce, dar sîntem încredințați că lui Bucurică n-o să i mai aducă multă vreme... bucurie.

GUNOI: bălegar. Este un foarte bun îngrășămînt pentru pămînt. Celui ce-l prețuiește îi aduce belșugul în casă. Se vede însă treaba că mulți dintre țăranii muncitori ai comunei Cataloi, raionul Tulcea, nu știu asta. Cea mai bună dovadă este faptul că ei în loc să care gunoiul pe cîmp, îl aruncă la marginea satului. Mai bine ar arunca la gunoi acest obicei vechi și păgubitor.

SONET

— Pe Ion al tău degeaba-l ții în școală — ...
Îi spuse lui Nea Gheorghe pe-nserat
Stamate Țoi, fost cîrciumar în sat.
— Îmi pare c-ai greșit la socoteală...

Degeaba l-ai trimis la învățat.
Crezi c-o ieși din el vreo „pricopseală"?
Nici fi-meu n-a făcut mare scofală!
Nu vezi că tot în sat s-a-napoiat!?

S-au scurs de-atuncea veri nenumărate...
Ion revine-n satul lui de ieri
Și cît de mult s-a bucurat Stamate:

— Vezi? Tot în sat... Credeai că-l faci boier!
Și-ntr-adevăr, a cam avut dreptate:
Se-ntoarse tot în sat... dar inginer!

L. ȘARY

Epigrame

de LIVIU DELEANU
poet din R.S.S. Moldovenească

UNUI BIROCRAT SADEA

Unii vor neapărat
Să-l socoată printre vii,
Dar el zace... îngropat
Într-un maldăr de hîrtii.

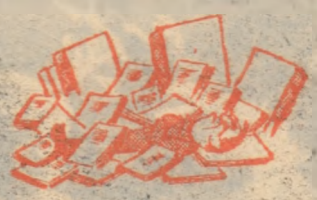

UNUI BEȚIV

A rămas fără măsele
Undeva-ntr-o cafenea...
Dar să vezi: și fără ele
Tot mai trage la... măsea.

UNUI AGRONOM CARE NU MERGE PE TEREN

În loc să iasă pe cîmpie
C-un plan într-adevăr concret
El dă doar sfaturi pe hîrtie.
Și... Inte cîmpii n cabinet

NU LĂSA PE MÎINE CE POȚI FACE AZI

Unii țărani nu folosesc timpul prielnic pentru însămînțări. *(Desen de GH. CHIRIAC)*

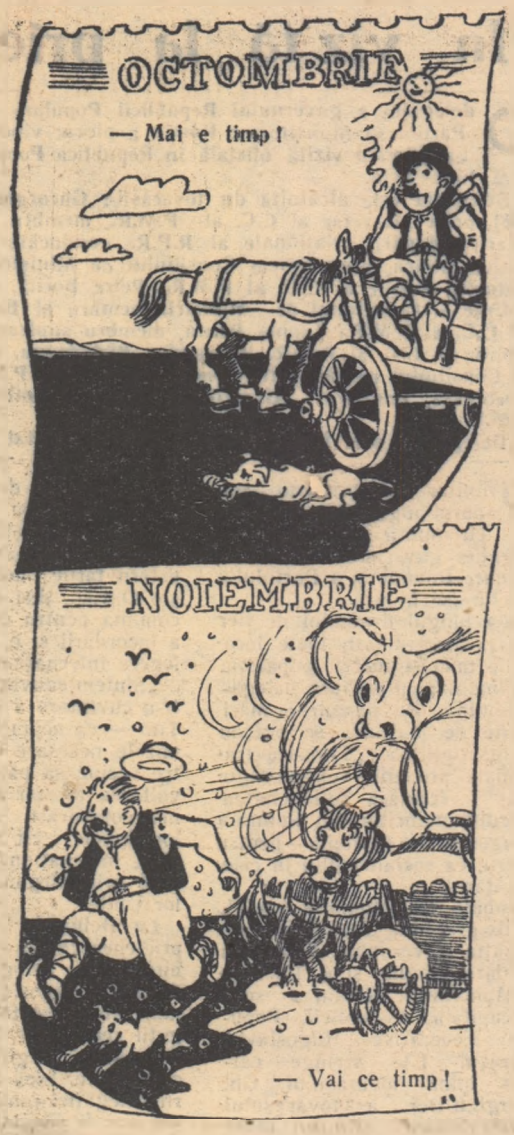

Tot pe drum, pe drum, pe drum...

— Am muncit atîta degeaba, arză-l focul de cuptor să-l arză!

— Unde-ar fi pomana aia, mătușico, să-l arză focul... c-atunci am avea și noi cărămidă. Dar de unde lemne?

Pentru lemnele astea s-a dus o întreagă campanie: cereri făcute, teleloane date, delegați trimiși... Dar, cuptorul cu cele 80.000 de cărămizi stă și așteaptă lemnele. Și lîngă el așteaptă și grajdul neterminat, și remiza, și maternitatea de scroafe nenîcepute încă. Și iarna bate la ușă. Iar președintele colectivei din Traianu, Iancu Neagu, bate (a cîta oară?) la ușa Ocolului silvic Brăila.

— Ce facem cu lemnele, tovarășe? — Lămuriți-ne cu...

— Aha, vezi dacă ești nelămurit? — i-a răspuns șeful ocolului. Fugi repede la secția agricolă raională și ai să te lămurești în doi timpi și trei mișcări.

Cu cei „doi timpi", s-a lămurit îndată președintele, pentru că s-a dus de două ori în două zile. Cît despre cele „trei mișcări", s-a întîmplat cam așa: prima mișcare a fost de la secția agricolă raională, la secția agricolă regională Galați. A doua — de la secția agricolă regională la direcția silvică regională. A treia — de la direcția silvică regională, înapoi la Ocolul silvic raional. Și acum, asistăm din nou la o convorbire între președintele colectivei din Traianu și șeful Ocolului silvic Brăila:

— Am venit iar la dumneavoastră, spune cu nădușf președintele.

— Foarte bine ai făcut. Ești pe drumul cel bun, îl încurajă șeful ocolului. Acum ai să te duci din nou la...

— Dar nu s-ar putea, tovarășe șef de ocol, să n-o mai luăm așa pe... ocolite? Spuneți-mi odată: ori e laie ori bălaie!

— Cum ai zis? Bălaie? Formidabil! Nemaipomenit! Am găsit! Fugi în baltă! La Dunăre! La Bălaia! Taie lemne de la Bălaia, cîte poftești! Se aprobă!

Și cu avizul favorabil s-a întors acasă președintele.

— Ce fel de aviz favorabil e ăsta? întrebară oamenii. Ce fel de favoare ne-au făcut, dacă ne trimit după lemne tocmai la dracu'-n praznic? Pînă la Bălaia-s vreo 40 de kilometri. Parcă nu puteam lua mai de aproape?

— Dacă-o să ne poarte tot așa, tot pe drumuri, zise un altul, o să mai vedem lemne, cînd o să ne vedem noi.. ceafa.

P. TELEMAN

(Desene de POSA)

REDACȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel 7.60.10, 7.36.69, 7.34.87. ABONAMENTE: 7.60 lei anual. Taxa poștală plătită în numerar conf aprobării Dir. Generale P.T.T.R. Nr. 17.933/942. Abonamentele se fac la oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"
STAS — 3425 52